

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 11Csp/87/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119241419
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Jančíková
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2020:6119241419.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Janou Jančíkovou v spore žalobcu: KRUK Česká a Slovenská republika, s. r. o., so sídlom Československé armády 954/7, 500 03 Hradec Králové, Česká republika, IČO: 247 85 199, zastúpeného: Advokátska kancelária Gallo, s. r. o., so sídlom Jilemnického 4012/30, 036 01 Martin proti žalovanej: P. T., F.: XX.X.XXXX, T. H. XXXX/X, XXX XX U. o zaplatenie sumy 688,05 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 438,28 eur a úroky z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 438,28 eur od 5.2.2019 do zaplatenia, a to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd žalobcovi vo vzťahu k žalovanej priznáva náhradu trov konania v rozsahu 27,40% s tým, že o výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca podal dňa XX.XX.XXXX na Okresný súd Banská Bystrica návrh na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní, ktorým navrhol, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu vo výške 688,05 eur spolu so zákonným úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od XX.XX.XXXX do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania a trovy právneho zastúpenia.

2. Podanie žaloby odôvodnil tým, že pôvodný veriteľ spoločnosť Provident Financial, s. r. o., IČO: 358 057 31, uzatvoril so žalovanou dňa XX.XX.XXXX Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXX. Na základe tejto zmluvy a Dohody o započítaní pohľadávok poskytol pôvodný veriteľ žalovanej bezúčelový úver vo výške 1.040,- eur. Žalovaná si s právnym predchodcom žalobcu mohla dohodnúť, či budú finančné prostriedky poskytnuté formou bezhotovostného prevodu na účet uvedený žalovanou, prostredníctvom poukazu poštového platobného styku, v hotovosti alebo na účet predplatennej platobnej karty. V danom prípade boli peňažné prostriedky poskytnuté na účet predplatennej platobnej karty odovzdanej žalovanej do vlastných rúk na základe súhlasu so Zmluvou o predplatennej platobnej karty, a to tak, že peňažné prostriedky boli žalovanej na tejto karty dispozícii najneskôr 13. deň odo dňa podpisu zmluvy.

Žalovaná sa v zmluve zaviazala tento úver splácať v týždenných splátkach v celkovom počte 60 splátok, pričom prvá splátka bola splatná 7. kalendárny deň po poskytnutí peňažných prostriedkov, čiže 20. kalendárny deň po podpísaní zmluvy, t. j. XX.XX.XXXX a posledná splátka bola splatná dňa XX.X.XXXX. Žalovaná sa za poskytnutie úveru zaviazala uhradiť náklady v celkovej výške 249,77 eur, ktoré zahŕňajú zmluvný úrok a poplatok za garantovanú službu.

Súčasne so Zmluvou o spotrebiteľskom úvere žalovaný uzavrel dňa X.XX.XXXX aj Zmluvu o poskytnutí služby Komfort, v zmysle ktorej sa pôvodný veriteľ zaviazal poskytovať za poplatok klientovi službu, spočívajúcu najmä vo výbere splátok priamo v mieste bydliska klienta alebo v inom mieste podľa určenia klienta a to prostredníctvom obchodného zástupcu veriteľa. Za túto službu sa klient zaviazal uhradiť sumu, ktorá bola priamo úmerná počtu splátok tak, aby pokryla náklady pohonných hmôt a čas obchodného zástupcu. V danom prípade bola táto odmena zjednaná na sumu vo výške 535,60 eur. Žalobca sa rozhodol ku prospechu žalovanej túto čiastku neuplatňovať.

Zmluvou o postúpení pohľadávok uzatvorenou medzi spoločnosťou Provident Financial, s. r. o. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom postúpila spoločnosť Provident Financial, s. r. o. pohľadávku voči žalovanej vrátane príslušenstva na žalobcu, o čom bola žalovaná upovedomená oznámením o postúpení pohľadávky.

Žalobca ďalej uviedol, že dňa XX.XX.XXXX uzatvoril so žalovanou v zmysle ust. § 588 a § 110 Občianskeho zákonníka Splátkovú dohodu, na základe ktorej bola vyčíslená výška pohľadávky žalovanej ku dňu podpisu tejto dohody a to v sume 1.223,65 eur. Uvedenou dohodou žalovaná písomne uznala svoj dlh voči žalobcovi, čo do dôvodu aj výšky, pričom v zmysle dohody žalovaná súhlasila s kapitalizáciou dlhu, čo znamená, že uvedená suma sa stala istinou uznaného záväzku. Žalobca súhlasil s dohodou a hradením pohľadávky v splátkach, pričom tieto neboli úročené. Dohoda tiež stanovila presnú výšku a dátum dohodnutej pravidelnej mesačnej splátky. Žalovaná porušila svoju povinnosť splácať pohľadávku riadne a včas a preto žalobca listom zo dňa XX.XX.XXXX žalovanú upozornila na možnosť zosplatnenia celej splátkovej dohody. Keďže žalovaná do podania žaloby neuhradila dlžnú sumu, žalobca listom zo dňa XX.X.XXXX informoval žalovanú o tom, že ku dňu 14.1.2019 sa stal dlh žalovanej v celom rozsahu splatný.

Celkový dlh žalovanej podľa žalobcu ku dňu podania návrhu je 688,05 eur. Splátkovou dohodou sa žalovaná zaviazala uhradiť celkom 1.223,65 eur, ktorú sumu tvorí: zostatok istiny t. j. výška poskytnutého úveru po odčítaní vykonaných úhrad, pohľadávka zo a suma kapitalizovaných úrokov (v zmysle Dohody). Právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej úver vo výške 1.040,- eur. Žalovaná uhradila z titulu poskytnutej pôžičky celkom sumu 601,72 eur. Žalobca všetky úhrady žalovanej, ktoré boli na úver zaplatené, započítava v súlade so zákonom na celú istinu poskytnutého úveru. Presné dátumy a výšky splátok vyplývajú zrejším spôsobom z priloženej platobnej histórie.

Dohoda = Zostatok istiny + Zmluva o poskytnutí služby komfort + Kapitalizovaný úrok

$$1223.65 = 1040 - 601.72 + 535.6 + 249.77$$

$$1223.65 = 438.28 + 535.6 + 249.77$$

Žalovaná suma predstavuje rozdiel medzi sumou, ktorú sa žalovaná zaviazala uhradiť v zmysle Splátkovej dohody, po odčítaní sumy zodpovedajúcej a odčítaní všetkých vykonaných úhrad, pričom úhrady vykonané žalovanou boli zohľadnené pri tvorbe Splátkovej dohody - po postúpení pohľadávky nedošlo k žiadnej ďalšej úhrade.

Zostatok istiny + Zostatok kapitalizovaných úrokov = Žalovaná suma

$$438.28 + 249.77 = 688.05$$

Dohoda - Zmluva o poskytnutí služby komfort = Žalovaná suma

$$1223.65 - 535.6 = 688.05$$

Žalobca si zároveň uplatnil zákonné úroky z omeškania, a to odo dňa nasledujúceho po vyhlásení okamžitej splatnosti.

3. Na preukázanie svojich tvrdení žalobca predložil Zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 4.12.2014, Zmluvu o poskytnutí služby komfort zo dňa 4.12.2014, výpis splátok a úhrad, Splátkovú dohodu zo dňa 28.03.2018, Upozornenie na možnosť zosplatnenia zo dňa 30.11.2018, Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti (výzva pred podaním žaloby) zo dňa 14.1.2019, Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 16.12.2016, Žiadosť o predčasné splatenie úveru zo dňa 4.12.2014, Vyhlásenie ku karte Provident zo dňa 4.12.2014, Potvrdenie o vyplatení pôžičky zo dňa 30.06.2018, podacie hárky o odoslaní zásielok dňa 3.12.2018 a 15.1.2019, výpis z obchodného rejstříku.

4. Platobný rozkaz vydaný v upomínacom konaní sa nepodarilo doručiť žalovanej do vlastných rúk a keďže žalobca podal včas návrh, aby sa v konaní pokračovalo na miestne príslušnom súde, Okresný súd Banská Bystrica postúpil vec tunajšiemu súde.

5. Podľa ust. § 167 ods. 2 a po úkonoch súdu podľa ust. § 116 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len ako „CSP“) súd doručoval žalovanej žalobu s prílohami, poučenie o procesných právach a povinnostiach, uznesenie - výzva na vyjadrenie k žalobe, ktoré si žalovaná prevzala dňa 3.1.2020.

6. Podľa § 219 ods. 3 CSP vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

7. Podľa § 297 CSP súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť,

- a) ak sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa,
- b) ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

8. V danom prípade je predmetom konania zaplatenie sumy 688,05 eur s prísl. S poukazom k uvedenému súd dňa 25.5.2020 v súlade s § 297 a § 219 ods. 3 CSP vyhlásil v danej veci rozsudok bez nariadenia pojednávania. Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku bolo uverejnené na úradnej tabuli tunajšieho súdu od 18.5.2020 do 25.5.2020.

9. Keďže boli splnené podmienky pre verejné vyhlásenie rozsudku bez nariadenia pojednávania v spotrebiteľskej veci, súd tak učinil, pričom sa oboznámil s obsahom žaloby a jej prílohami, s výpisom kalkulačky pre výpočet RPMN a zistil tento skutkový stav.

Skutkový stav

10. Pôvodný veriteľ spoločnosť Endepro, s. r. o. v likvidácii (do 3.4.2018 vystupujúci pod obchodným menom Provident Financial, s. r. o.) ako veriteľ a žalovaná ako klient dňa X.XX.XXXX uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 1.040,- eur. Žalovaná sa zaviazala celkovo vrátiť sumu 1.289,77 eur v 60 týždenných splátkach pri výške 1. a 59. splátky 21,50 eur a poslednej splátky vo výške 21,27 eur. Splatnosť prvej splátky bola 20. kalendárny deň po uzavretí zmluvy. Splatnosť každej ďalšej splátky mala nastať 7. kalendárny deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Termín konečnej splatnosti úveru bol 7. deň 60. týždňa po dni uzavretia zmluvy. Výška úroku bola 15,87 % p. a. zo sumy úveru, t. j. v číselnom vyjadrení 103,47 eur a poplatok za garantovanú službu bol vo výške 146,30 eur. RPMN bola v zmluve uvedená vo výške 46,46 % a priemerná RPMN vo výške 36,30 %.

Podľa Vysvetlenia plnenia tejto zmluvy Režim „predplatená platobná karta“ znamená, že Provident najneskôr 13. kalendárny deň odo dňa podpisu zmluvy prevedie celú čiastku úveru v prospech účtu predplatennej platobnej karty odovzdanej zákazníkovi do vlastných rúk na základe súhlasu zákazníka so zmluvou o predplatennej platobnej karte.

Podľa bodu 1. zmluvy o spotrebiteľskom úvere, úver podľa zmluvy je druhom spotrebiteľského úveru, ktorý má formu pôžičky a prostriedky z úveru sú určené na osobné potreby zákazníka bez obmedzenia osobitným účelom, s výnimkou ich použitia na výkon zamestnania, povolania, podnikania, inej zárobkovej činnosti alebo na účel podľa § 1 ods. 3 zákona.

Podľa bodu 4 zmluvy o spotrebiteľskom úvere za poplatok za garantovanú službu má Zákazník počas trvania zmluvy nasledovné výhody:

- a) telefonické upozornenie na omeškanie s uhradením sumy splatnej podľa tejto Zmluvy,
- b) možnosť požiadať o podporu prostredníctvom zákazníckej telefonickej linky 0850 111 104 a kontaktných centier na pobočkách Providentu, ktoré sú Zákazníkovi k dispozícii v úradných hodinách uvedených na webovom sídle www.provident.sk, a to v súvislosti s poskytovaním informácií o úvere a právach a povinnostiach Zákazníka podľa tejto Zmluvy,
- c) možnosť získať duplikáty dokumentov v súvislosti so Zmluvou v prípade ich straty alebo poškodenia,
- d) možnosť získať Evidenciu platieb ako pomôcku na vedenie záznamov o pláťbách podľa tejto Zmluvy,

e) záväzok Providentu zdržať sa uplatnenia nároku na nezaplatenú časť dlžnej sumy v dedičskom konaní, ak dôjde k smrti Zákazníka.

Podľa bodu 9. zmluvy o spotrebiteľskom úvere Zákazník sa zaväzuje platiť Providentu týždenné splátky celkovej dlžnej sumy riadne a včas a v súlade s pokynmi Providentu.

Podľa bodu 16. Zmluvy zmluvné strany sa dohodli, že Provident je oprávnený za účelom uspokojenia splatnej pohľadávky Providentu započítať splatnú pohľadávku Providentu proti splatnej pohľadávke Zákazníka na vyplatenie finančných prostriedkov prevedených z účtu predplatenej platobnej karty v prospech účtu Providentu podľa čl. 14 tejto zmluvy a teda použiť uvedené finančné prostriedky na započítanie proti pohľadávke Providentu. Pre započítací prejav podľa tohto článku bude dostatočné následné doručenie oznámenia Zákazníkovi, z ktorého bude zrejmé vykonanie započítania.

11. Medzi pôvodným veriteľom a žalovaným bola dňa XX.XX.XXXX zároveň uzatvorená aj Zmluva o poskytnutí služby Komfort, ktorou sa právny predchodca žalobcu zaviazal, že Zákazníkovi za odmenu bude počas platnosti tejto zmluvy poskytovať služby v bode 1.1. tejto zmluvy a to (a) informovať Zákazníka o prevedení sumy úveru v prospech bankového účtu podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, (b) preberať od Zákazníka peňažné sumy, určené na úhrady splátky spotrebiteľského úveru poskytnutého Zákazníkovi na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a zabezpečovať jej použitie na zodpovedajúce úhrady splátky spotrebiteľského úveru v mene Zákazníka, a to spôsobom podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a (c) informovať Zákazníka o prijatí úhrady splátky spotrebiteľského úveru.

Služba je poskytovaná na individuálnom prístupe k Zákazníkovi a s potrebnou súčinnosťou, ku ktorej sa Zákazník zaväzuje. Prevzatie peňažnej sumy sa bude uskutočňovať v mieste určenom Zákazníkom v meste alebo obci, kde má Zákazník pobyť. Zákazník má možnosť zvoliť si čas týždenného preberania peňažnej sumy, ktorá má byť použitá na úhradu splátok spotrebiteľského úveru, ktoré vykonáva vždy jedna poverená osoba Poskytovateľa podľa odseku 1.10, ktorá je k dispozícii Zákazníkovi na účely poskytovania služby, ako aj všetkých informácií s ňou spojených a to každý deň v týždni.

Žalovaná sa zaviazala, že za poskytnutie služby pôvodným veriteľom zaplatí mu odmenu vo výške 535,60 eur, ktorú bude splácať v 60 pravidelných týždenných splátkach pri výške 1. až 59. splátky 8,93 eur a poslednej splátky 8,73 eur. Odmena bola splatná v hotovosti pri prevzatí splátky Poskytovateľom. Splatnosť prvej splátky mala nastať 7. kalendárny deň po uzavretí tejto zmluvy. Celková odmena zohľadňuje odplatu pre Poskytovateľa za to, že Zákazník bude môcť odovzdávať sumu, ktorá má byť použitá na úhradu splátky spotrebiteľského úveru priamo v mieste, ktoré mu práve vyhovuje a Poskytovateľ zabezpečí prevzatie tejto sumy a zodpovedajúce úhrady splátky spotrebiteľského úveru, a to spôsobom podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom suma celkovej odmeny slúži Poskytovateľovi na úhradu nákladov vzniknutých pri poskytovaní služby, ktorými sú cestovné výdavky, telekomunikačné výdavky a odmena pre poverených pracovníkov a tvorí vlastný príjem Poskytovateľa.

Túto odmenu si žalobca v predmetnom konaní neuplatňuje.

12. Z vyhlásenia ku karte Provident zo dňa X.XX.XXXX vyplynulo, že žalovaná potvrdila prevzatie predplatennej platobnej karty.

13. Z prehľadu transakcií pre režim „predplatená platobná karta“ vyplýva, že žalovanej bola dňa 4.12.2014 poskytnutá pôžička vo výške 1.040,- eur.

14. Z predloženého výpisu splátok a úhrad z úveru č. XXXXXXXXXX vystaveného právnym predchodcom žalobcu vyplýva, že žalovaná uhradila právnemu predchodcovi žalobcu celkovo sumu 491,- eur (dňa X.XX.XXXX sumu 31,- eur; C. XX.XX.XXXX sumu 125,- eur; dňa XX.X.XXXX sumu 90,- eur a dňa X.X.XXXX sumu 245,- eur). Žalobca v žalobe uviedol, že žalovaná uhradila sumu 601,72 eur.

15. Pôvodný veriteľ listom zo dňa XX.XX.XXXX oznámil žalovanej, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa XX.XX.XXXX sa žalobca stal veriteľom pohľadávok, ktoré vznikli voči žalovanému spoločnosti Provident Financial, s. r. o. a to zo zmluvy o spotreb. úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa X.XX.XXXX a zmluvy o poskytnutí služby komfort zo dňa X.XX.XXXX.

16. Zo splátkovej dohody uzatvorenej medzi žalobcom a žalovanou dňa XX. X. XXXX vyplýva, že výška pohľadávky, ktorú žalobca nadobudol od spoločnosti Provident Financial, s. r. o., je ku dňu uzavretia tejto dohody suma 1.223,65 eur. Žalovaná v tejto dohode v bode 1 v zmysle ustanovenia § 558 a § 110 Občianskeho zákonníka uznala svoj dlh voči žalobcovi čo do dôvodu aj výšky a súhlasila s kapitalizáciou druhú, teda s tým, že uvedená suma sa ku dňu uzavretia dohody stáva istinou uznaného záväzku. V bode 3 tejto dohody žalobca súhlasil, že jeho pohľadávka bude hradená v splátkach a nebude úročená. V bode 4 tejto dohody sa žalovaná zaviazala uhradiť pohľadávku žalobcu v trinástich mesačných splátkach, prvá až dvanásť splátka vo výške 100,- eur a trinásť splátka vo výške 23,65 eur.

Z bodu 5 tejto dohody vyplýva, že žalobca môže učiniť svojim oznámením celý dlh žalovanej okamžite splatným, najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozorní žalovanú v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva, pričom žalobca odošle žalovanej oznámenie o zosplatnení dlhu s výzvou na okamžité uhradenie celej nesplatennej časti pohľadávky a všetkých práv s ňou spojených.

V bode 13 v tejto dohody sa žalobca a žalovaná dohodli v zmysle ustanovenia § 110 Občianskeho zákonníka na predĺžení premlčacej doby všetkých peňažných záväzkov zmluvných strán na 10 rokov odo dňa, kedy právo veriteľa vyplývajúceho z tejto dohody mohlo byť uplatnené prvý krát.

17. Z upozornenia na možnosť zosplatnenia zo dňa XX. XX. XXXX vyplýva, že žalobca upozornil žalovanú, že je v omeškaní s úhradou splátky splatnej dňa X. X. XXXX viac ako 3 mesiace a tiež ju upozornil na možnosť zosplatnenia celej splátkovej dohody. Žalobca ďalej v tomto upozornení uviedol, že dlh spočívajúci v neuhradených splátkach predstavuje sumu 800,- eur. Žalobca zároveň vyzval žalovanú na úhradu dlhu v lehote 15 dní od doručenia výzvy. Žalobca upozornenie doručoval žalovanej poštovou zásielkou doporučené druhou triedou dňa X.XX.XXXX.

18. Vyhlásením mimoriadnej splatnosti zo dňa XX.X.XXXX žalobca informoval žalovanú, že ku dňu XX.X.XXXX sa dlh vo výške 1.223,65 eur stal splatným, pretože žalovaná sa dostala do omeškania so splátkou splatnou dňa X.X.XXXX a na zosplatnenie bola upozornená. Žalobca vyhlásenie o mimoriadnej splatnosti doručoval žalovanej poštovou zásielkou doporučené druhou triedou dňa XX.X.XXXX.

19. Z výpisu z kalkulačky pre výpočet RPMN vyplýva, že pri výške úveru 1.040,- eur, výške sumy, ktorá má byť spotrebiteľom zaplatená 1.289,77 eur (1.040,- eur + 103,47 eur (úrok) + 146,30 eur (poplatok za garantovanú službu)), a počte splátok 60 v intervale splácania - týždenne výška RPMN je 46,32%.

20. Z výpisu z kalkulačky pre výpočet RPMN vyplýva, že pri výške úveru 1.040,- eur, výške sumy, ktorá má byť spotrebiteľom zaplatená 1.825,37 eur (1.040,- eur + 103,47 eur (úrok) + 146,30 eur (poplatok za garantovanú službu) + 535,60 eur (odmena v zmysle Zmluvy o poskytnutí služby Komfort)), a počte splátok 60 v intervale splácania - týždenne výška RPMN je 190,10%. /prepočet vykonaný interaktívnou kalkulačkou dostupnou na internetovom portáli <https://openiazoch.zoznam.sk/hotovostne-pozicky/kalkulacka/>

21. Podľa poštových podmienok zverejnených na internetovom portáli Slovenskej pošty a. s. doporučený list 2. triedy je doporučená zásielka dodávaná v lehote prepravy D+2 (dodanie druhý pracovný deň po dni podania). Zásielky (okrem poštových poukazov), ktorých uloženie na pošte alebo u zmluvného výdajcu oznámila SP adresátovi, zásielky adresované Poste restante, zásielky adresované „Na poštu“ a zásielky adresované do miest bez doručovacej služby, ak si adresát ne zvolil náhradný spôsob dodávania, si môže adresát alebo oprávnený prijímateľ prevziať na pošte počas plynutia odbernej lehoty, ktorá je 18 kalendárnych dní. Do odbernej lehoty sa nezapočítava deň prvého neúspešného pokusu o doručenie, resp. deň opakovaného doručenia (Úradné zásielky so službou Opakované doručenie na žiadosť odosielateľa), deň pripravenia zásielky na vyzdvihnutie na pošte, resp. u zmluvného výdajcu alebo deň vloženia zásielky do Out BOXu

22. Žalovaná, napriek tomu, že si žalobu s prílohami riadne prevzala, účinne nepoprela skutkové tvrdenia žalobcu a ani nerozporovala obsah listín predložených žalobcom, preto súd považoval vyššie uvedené zistené skutočnosti za nesporné.

Právny stav
platný a účinný v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere

23. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného v čase uzatvárania zmluvy (ďalej len „Zákon“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 2 písm. g) Zákona na účely tohto zákona celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom rozumejú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,

Podľa § 2 písm. h) Zákona na účely tohto zákona sa celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť rozumie súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom

Podľa § 2 písm. i) Zákona ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

Podľa § 9 ods. 1 Zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi

Podľa § 9 ods. 2 písm. f) Zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

Podľa § 9 ods. 2 písm. k) Zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

Podľa § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1,
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

24. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov účinného v čase uzatvárania zmlúv (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“) každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 4 ods. 2 písm. c) Zákon o ochrane spotrebiteľa predávajúci nesmie používať nekalé obchodné praktiky a neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 4 ods. 8 Zákona o ochrane spotrebiteľa predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi; ustanovenia § 7 až 9 tým nie sú dotknuté. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

25. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 52 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 558 Občianskeho zákonníka ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú,

alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Posúdenie veci súdom

26. Súd zistil, že právny predchodca žalobcu a žalovaná uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

27. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah zmluvných podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovaného prívodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť aj podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

28. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka tiež formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

29. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

30. Z ustálenej judikatúry Súdneho dvora Európskej únie je ochrana zavedená smernicou založená na myšlienke, že spotrebiteľ je v slabšej pozícii, a to vedie k tomu, že súhlasí s podmienkami pripravenými vopred druhou zmluvnou stranou bez toho, aby mohol ovplyvniť obsah týchto podmienok. Čl. 6 ods. 1 Smernice 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu, ktorý zistí nekalú povahu zmluvnej podmienky, prináleží jednak bez toho, aby počkal, či spotrebiteľ predložil v tejto súvislosti návrh, vyvodiť všetky dôsledky, ktoré podľa daného vnútroštátneho práva vyplývajú z takého zistenia, s cieľom zabezpečiť, aby touto podmienkou nebol tento spotrebiteľ viazaný, a jednak v zásade na základe objektívnych kritérií posúdiť, či dotknutá zmluva môže bez uvedenej podmienky naďalej existovať. Vnútroštátny súd je povinný preskúmať ex offo nekalý charakter zmluvnej podmienky, len čo má k dispozícii právne a skutkové okolnosti potrebné na tento účel.

31. Na základe vykonaného dokazovania má teda súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol poskytnutý žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 1.040,- eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť v 60 týždenných splátkach vo výške á 21,50 eur, posledná vo výške 21,27 eur. Žalovaná doposiaľ zaplatila právnomu

predchodcovi žalobcu sumu 601,72 eur a po postúpení pohľadávky neuhradila žalobcovi napriek uzatvorenej splátkovej dohode žiadnu ďalšiu čiastku.

32. Súd po dôkladnom preštudovaní listinných dôkazov dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver považuje podľa § 11 ods. 1 písm. b) a d) zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov, pretože v zmluve o spotrebiteľskom úvere absentujú údaje požadované zákonom o spotrebiteľských úveroch v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) a v zmluve je nesprávne uvedená výška RPMN.

Súd je toho názoru, že zmluva spotrebiteľskom úvere uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou neobsahuje povinný údaj a to údaj o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti úveru podľa ust. § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Údaj o termíne konečnej splatnosti úveru má byť uvedený presne a to uvedením konkrétneho dňa, mesiaca a roku, kedy spotrebiteľský úver nadobudne konečnú splatnosť. Význam uvedenej zmluvnej náležitosti súvisí aj s ďalšími nárokmi veriteľa vyplývajúcimi zo zmluvy o úvere. Súd pripomína, že v zmysle ustálenej súdnej praxe (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obo 143/98, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 19.11.2013, sp. zn. 5Co/165/2013, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 30.05.2012, sp. zn. 1Co/30/2012, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.02.2014, sp. zn. 5Co/567/2013) veriteľovi prislúchajú zmluvné úroky ako odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov do splatnosti úveru, po jeho splatnosti má nárok na úrok z omeškania. Uvedený údaj preto slúži na rozlíšenie, dokedy je dlžník povinný platiť zmluvné úroky a odkedy úroky z omeškania. Účelom zákona o spotrebiteľských úveroch a to jeho vyššie uvedené ustanovenia je to, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný, v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Preto sa vyžaduje časová (dátumová) špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov.

Je potrebné si uvedomiť, že zákon o spotrebiteľských úveroch je nutné vnímať ako právny predpis slúžiaci na ochranu spotrebiteľa ako slabšieho účastníka právneho vzťahu. Spotrebiteľ by mal mať presne určené, do kedy má úver splácať, a ponechať to na počítaní, v danom prípade 60 týždňov, nie je naplnením účelu spomínaného zákonného ustanovenia. Navyše je náročnejšie počítanie lehôt podľa týždňov, ako bežné určenie splátok úveru podľa mesiacov. Podľa Krajského súdu v Prešove „termín konečnej splatnosti úveru nemožno nahrádzať matematickým výpočtom osobitne pri početných týždenných splátkach ako to bolo v prípade daných zmlúv o úvere. Spotrebiteľ musí mať jasno už pri uzatvorení zmluvy, akú dlhú dobu a dokedy bude úver splácať. Konečná splatnosť by preto mala byť uvedená minimálne konkrétnym mesiacom a rokom pokiaľ termín splatnosti splátok zo zmluvy má byť jasný a transparentný“ - rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 18Co/27/2018 zo dňa 25.06. 2018.

33. Výklad zákona č. 129/2010 Z. z. nemôže narušovať všeobecné právne zásady, najmä zásadu právnej istoty. Pojem právnej istoty je v slovenskom Civilnom sporovom poriadku vyjadrený v článku 2 ods. 2 ako „stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo“.

34. V zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. K uvedenému súd zdôrazňuje, že v zmluve o úvere nebola výška RPMN uvedená správne.

V predmetnej zmluve bola uvedená RPMN vo výške 46,46%. Súd je však toho názoru, že do výpočtu RPMN je potrebné zahrnúť aj ďalší náklad a to odmenu vyplývajúcu zo Zmluvy o poskytnutí služby komfort. A teda v zmysle prepočtu uvedeného v bode 21 odôvodnenia výška RPMN je 190,10%. Podľa názoru súdu tzv. zmluva o poskytnutí služby komfort bola len umelo vytvorená pôvodným veriteľom ako samostatná zmluva, avšak je potrebné ju vnímať ako súčasť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pretože predstavuje len spôsob splácania úveru formou osobných výberov splátok za službu, ktorá bola viazaná na samotný poskytnutý úver. Jedná sa iba o doplnkovú službu, ktorá mala byť poskytovaná zo strany pôvodného veriteľa a to v priamej súvislosti s poskytnutým spotrebiteľským úverom.

35. Žalovaná bola tak na istine spotrebiteľského úveru povinná zaplatiť sumu 1.040,- eur, teda sumu, ktorá mu bola zo strany pôvodného veriteľa reálne poskytnutá. Zo strany žalovanej boli uhradené finančné prostriedky vo výške 601,72 eur a teda nesplatená časť spotrebiteľského úveru je vo výške 438,28 eur.

36. Vzhľadom k tomu, že žalobca si uplatňuje nárok na zaplatenie z dôvodu uznania pohľadávky žalovanou do výšky 1.223,65 eur v zmysle Splátkovej dohody zo dňa 28.3.2018, súd pristúpil k prieskumu tejto dohody, najmä či obsahuje nekalé a neprijateľné zmluvné podmienky. Súd zistil, že suma, ktorú žalovaná v tejto splátkovej dohode uznáva, je výsledkom rozdielu medzi celkovou čiastkou, ktorú pôvodný žalobca v zmysle zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o poskytnutí služby Komfort od žalovanej mienil získať vo výške 1.825,37 eur (1.040,- eur (istina) + 103,47 eur (úrok) + 146,30 eur (poplatok za garantovanú službu) + 535,60 eur (odmena v zmysle Zmluvy o poskytnutí služby Komfort)) a sumou už uhradenou žalovanou vo výške 601,72 eur = 1.223,65 eur (1.825,37 eur - 601,72 eur). Čiže pre súd je zrejmé, že žalobca kapitalizoval celú pôvodne žiadanú čiastku od žalovanej, a teda súd konštatuje, že predmetom uznania záväzku sú záväzky žalovanej tak zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ale aj zo zmluvy o poskytnutí služby komfort. V súdnom konaní žalobca upustil od uplatnenia odmeny zo zmluvy o poskytnutí služby komfort a žiada zaplatenie sumy 688,05 eur, teda aj úroky a odmenu za garantovanú službu.

Taktiež je súd toho názoru, že dohoda medzi žalobcom a žalovanou v bode 13, na základe ktorej sa predlžuje premlčacia lehota voči žalovanej, spôsobuje zjavne nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a jedná sa o neprijateľnú podmienku podľa 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Navyše je zrejmé, že takto formulované predĺženie premlčacej lehoty s ďalšími záväznými vyhláseniami žalovanej o poskytnutí dostatku času k preštudovaniu dohody, o zodpovedaní všetkých otázok žalobcom žalovanej, o poskytnutí vysvetlení zo strany žalobcu, o opakovanom prečítaní dohody zo strany žalovanej bez jej potreby ďalších otázok na žalobcu, evokuje v súde záver, že žalovaná ako spotrebiteľ vôbec nemusela mať záujem na predĺžení premlčacej lehoty a výrazom použitým v bode 13 prvej vete a najmä ich dôsledkom vôbec nemusela rozumieť. Žalobca tak mohol pri ponuke splátok pre žalovanú v skutočnosti mať väčší záujem na predĺžení premlčacej lehoty. Súd v tomto smere tiež poukazuje, že sa zjavne jedná o formulár splátkovej dohody vopred pripravený pre vopred neurčitý počet dlžníkov. Súd sa nazdáva, že takáto obchodná praktika je v rozpore s dobrými mravmi podľa § 4 ods. 8 zákona o ochrane spotrebiteľov a v súlade s § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, preto takémuto úkonu - dohode v zmysle bodu 13 Splátkovej dohody nemožno priznať právnu ochranu.

K uznaniu dlhu súd uvádza, že predmetom uznania môže byť len existujúci a platný záväzok. Ak teda dlžník uznal určitý záväzok zo zmluvy, hoci zo zmluvy pre neho žiadny záväzok nevyplýval, potom by uznal neexistujúci záväzok a s takýmto uznaním nemožno spájať žiadne právne následky v zmysle § 588 Občianskeho zákonníka. Súd poukazuje na názory judikatúry, ktorá považuje uznanie dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka za taký úkon, na základe ktorého nevzniká namiesto pôvodného záväzkového vzťahu nový záväzkový vzťah medzi dlžníkom a veriteľom, ale deklaruje sa ním iba právna domnienka, že dlh v čase jeho uznania existoval, ktorá je však vyvrátiteľná dôkazom opaku.

37. Súd v rámci svojho odôvodnenia poukazuje aj na rozhodnutie Národne banky Slovenska č. NBS1-000-035-972 (č. záznamu: 100-000-216-014) zo dňa 31.1.2020 právoplatným dňa 3.3.2020, ktorým bola uložená žalobcovi sankciu 10.000,- eur za nedostatok jeho činnosti, ktorý zistila na základe vykonaného dohľadu na mieste nad jeho činnosťou uskutočnenom v čase od 26. 11. 2018 do 29. 10. 2019 a to za porušenie práv finančného spotrebiteľa a porušenie povinnosti v oblasti ochrany finančných spotrebiteľov podľa zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorého sa žalobca dopustil ako jedného pokračujúceho deliktu, keď v období od 30. 12. 2016 do 4. 6. 2019 používal nekalú obchodnú praktiku podľa § 7 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorá spočíva v tom, že žalobca ako veriteľ, na ktorého boli postúpené pohľadávky zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere uzatvorených podľa zákona o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti adresne informoval spotrebiteľov o nepravdivej výške dlhu, a to konkrétne tých spotrebiteľov, ktorí mali, ako dlžníci, pôvodne s postupcom, spoločnosťou Provident Financial, s.r.o., IČO: 35 805 731 uzatvorenú zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zároveň popri Zmluve o spotrebiteľskom úvere mali so spoločnosťou Provident uzatvorenú aj niektorú zo zmlúv o poskytnutí doplnkovej služby, pričom konkrétne žalobca v rámci procesu vymáhania pohľadávok informoval spotrebiteľov o tom, že žalobca má, alebo, že spoločnosť Provident mala, voči spotrebiteľom pohľadávky, a od spotrebiteľov ich

žiadal (iným spôsobom ako prostredníctvom súdu alebo súdneho exekútora), a to pohľadávky okrem iného aj tie, ktoré plynuli zo Zmluvy o poskytnutí služby Komfort uzatváranej medzi spotrebiteľmi a spoločnosťou Provident v súvislosti so Zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré zodpovedali úrokom a iným poplatkom, ktoré predstavovali celkové náklady spotrebiteľského úveru, ktoré plynuli zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a to napriek tomu, že odmena zo Zmluvy o poskytnutí doplnkovej služby nebola spoločnosťou Provident započítaná v Zmluve o spotrebiteľskom úvere do celkových nákladov spotrebiteľského úveru pre účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov, v dôsledku čoho v Zmluve o spotrebiteľskom úvere bola uvedená nesprávna RPMN v neprospech spotrebiteľa (v nižšej než skutočnej výške), čo malo za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru. Podľa Národnej banky Slovenska uvedená obchodná praktika mohla podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, nakoľko bola spôsobilá významne ovplyvniť rozhodnutie o obchodnej transakcii spotrebiteľa ako dlžníka zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ku ktorej bola uzatvorená aj Zmluva o poskytnutí doplnkovej služby. Spotrebiteľ na základe popísanej nekalej obchodnej praktiky mohol urobiť rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, teda mohol sa rozhodnúť uhradiť žalobcovi dlh alebo jeho časť vo výške prevyšujúcej skutočný nárok žalobcu.

38. V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Tento výklad dopadá aj na zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle citovaného zákona s poukazom na § 1 ods. 8 Zákona č. 129/2010 Z. z., kde je vyjadrená subsidiarita Občianskeho zákonníka, ako aj subsidiarita osobitných predpisov. Podstatou spotrebiteľskej ochrany je, že sa spotrebiteľ ocitá vo faktickom nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, vzhľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho dodávateľa, lepšiu znalosť práva a lepšiu dostupnosť právnych služieb a konečne možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Spoločným znakom právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv je snaha cestou práva vyrovnať faktickú nerovnosť, a to formou obmedzenia autonómie vôle. Autonómia vôle, ktorá je elementárnou podmienkou fungovania materiálneho právneho štátu nie je úplne absolútna, ale je limitovaná v rámci spotrebiteľských vzťahov princípom ochrany slabšej strany (spotrebiteľa).

39. V zmysle vyššie uvedeného a podľa názoru súdu žalovaná nemohla tak platne uznať tú časť výšky dlhu, na ktorú právnemu predchodcovi a žalobcovi nevznikol nárok - teda nárok na úrok a na poplatok za garantovanú službu, keďže spotrebiteľský úver súd vyhodnotil ako bezúročný a bez poplatkov. Žalovaná bola tak na istine spotrebiteľského úveru povinná zaplatiť sumu 1.040,- eur, teda sumu, ktorá jej bola zo strany pôvodného veriteľa reálne poskytnutá. Zo strany žalovanej boli uhradené finančné prostriedky vo výške 601,72 eur a teda nesplatená časť spotrebiteľského úveru je vo výške 438,28 eur. Súd v tejto časti nárok žalobcu považuje za dôvodný, preto žalobe vyhovel a žalovanú zaviazal na zaplatenie tejto sumy.

40. Žalovaná sa s plnením svojho peňažného záväzku dostala do omeškania, preto si žalobca podanou žalobou uplatnil aj úrok z omeškania a to vo výške 5,00% ročne od 15.1.9.2019, t. j. odo dňa nasledujúceho po vyhlásení okamžitej splatnosti. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky od 16.3.2016 je vo výške 0,00%. Žalobca nepreukázal, v ktorý konkrétny deň žalovaná zásielku, v ktorej bolo obsiahnuté Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti zo dňa 14.1.2019, prevzala. Žalobca preukázal, že zásielku s týmto oznámením podal na poštovú prepravu dňa 15.1.2019 ako doporučenú zásielku druhej triedy, avšak pre preukázanie nároku na úrok z omeškania absentuje dôkaz o čase, kedy žalovaná zásielku s oznámením o mimoriadnej splatnosti prevzala.

Ust. § 565 v spojení s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pre splatnosť celej pohľadávky vyžaduje okrem kvalifikovanej delikvencie dlžníka a dohody o možnosti zosplatenia, aj dispozitívny úkon vo forme žiadosti o plnenie celku, na ktorú je veriteľ v dôsledku omeškania dlžníka oprávnený. „Žiadosť veriteľa o zaplatenie celej pohľadávky resp. jej neuspokojeného zvyšku, je jednostranným adresovaným úkonom, ktorého účinky sú podmienené tým, že dôjde dlžníkovi (§ 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Z hľadiska hmotného práva však môže strata výhody splátok nastať až doručením žaloby dlžníkovi súdom. V dôsledku doručenia dôvodnej žiadosti veriteľa o splatenie celej pohľadávky nastáva strata výhody splátok a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť jednorazovo celý zvyšok dlhu. Ak dlžník svoju povinnosť nesplní, dostáva sa do omeškania.“ (ŠTEVČEK, Marek et al. 2015. Občiansky zákonník II. §451-880. Komentár. Praha: C. H. Beck, 1986 - 1987 s.)

Podľa názoru súdu sa žalovaná tak mohla dostať najskôr do omeškania deň nasledujúci po dni uplynutia 18 dňovej úložnej odbernej lehoty na pošte, ktorá začala plynúť od nasledujúceho dňa od uloženia zásielky dňa 17.1.2019, keďže prvé doručenie tejto zásielky sa malo uskutočniť v druhý pracovný deň po dni podania, ktorý preukázateľne bol 15.1.2019. 18. dňová lehota uplynula ku dňu 4.2.2019, kedy mohla byť zásielka žalovanej doručená a od nasledujúceho dňa žalovaná preukázateľne mohla nadobudnúť vedomosť, že žalobca od neho požaduje zaplatenie celej pohľadávky, a teda prvým dňom omeškania je deň 5.2.2019. Ku dňu omeškania základná úroková sadzba ECB bola vo výške 0,00%. Preto súd zaviazal žalovanú aj na zaplatenie úroku z omeškania z dlžnej sumy 438,28 eur vo výške 5,00 % ročne od 5.2.2019, ktorá výška je v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády. V prevyšujúcej časti žalobu súd ako nedôvodnú zamietol.

41. Podľa § 232 ods. 3 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. V súlade s citovaným zákonným ustanovením súd lehotu na splnenie povinnosti uloženej žalovanej určil do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

K trovám konania

42. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

43. V danom prípade bolo predmetom konania zaplatenie sumy 688,05 eur s príslušenstvom. Súd žalobe čo do sumy 438,28 eur s príslušenstvom vyhovel a žalobu vo zvyšnej časti zamietol. Úspech žalobcu v konaní tak predstavuje 63,70% (= 438,28 eur z 688,05 eur) a úspech žalovanej predstavuje 36,30% (= 249,77 eur z 688,05 eur).

Vzhľadom na pomer úspechu v konaní úspešnému žalobcovi voči žalovanej patrí nárok na náhradu trov konania v rozsahu 27,40% (63,70% - 36,30%). O výške náhrady trov konania rozhodne vyšší súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné v zmysle ust. § 355 Civilného sporového poriadku (CSP) odvolanie, ktoré sa podľa ust. § 362 CPS podáva v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Humenné.

Podľa ust. § 358 CSP odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa ust. § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.